

КЪ ТІТЪ ПОСЛАНІЕ СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАУЛЯ.

ГЛАВА I.

ПАУЕЛЪ, раба Бжій, и Апостолъ Исуса Хртѡва, заради вѣра та на-истина та, коѡто (води) къ благочестіе то,

2 И дава надежда за вѣчныя животъ, когото ѣ въвѣщавъ нелицемѣный Бгъ по напредъ въ вѣчни те времена,

3 Но ѡкры въ оученіи те времена слово то свое чрезъ проповѣданіе то, коѡто ми ѣ препорѣчено по повелѣніе то на-Спасителя нашего Бга :

4 На Тіта, истинно то (ми) чадо, споретъ ѡвша та (намъ) вѣра: благодѣть (да бже), и мѡлость, и мѡрзъ въ Бга ѡца, и въ Гда Исуса Хртѡа Спасителя нашего.

5 Заради това те ѡставихъ въ Критъ, да исправиши ѡновѡ цюто ѣ ѡстанѡло не свршено, и да поставиши по сѣчки те градове пресвѣтеры : каквѡто цю сѡмъ ти заповѣдалъ,

6 (Сѡрѣчь таковъ), коіто ѣ непорѡченъ, на-ѣдѡ (самъ) женѡ мжжъ, и има чада вѣрніи, коіто не се ѡкорѡватъ за

распѡстнатъ животъ, или за непокорство.

7 Зацѡто ѣпископъ трѣбва да ѣ непорѡченъ, понѣже ѣ Бжій строитель : да не ѣ дерзкъ, нито гнѣваливъ, нито пѣлница, нито да бѣе нѣкого, нито да ѣ лакомъ за скверный придоѡтокъ :

8 Но да ѣ страннолюбивъ, докѡлюбивъ, праведенъ, благочестивъ, воздѣржникъ :

6 Коіто се джржѡ за истинно то оученіе, каквѡто ѣ предаѡано, за да мѡже и да наставляѡа со оученіе, и да ѡбличѡа ѡныя, коіто се сопрѡтивѡаватъ.

10 Зацѡто има мнозина непокѡрни, пѡстѡсловцы, и прелѣстницы, а наѡвече въ ѡверѣзаны те :

11 На коіто трѣбва да заграждаши ѡста та : зацѡто ѡни развращѡватъ цѣлы дѡмове, понѣже ѡчатъ цюто не трѣбва заради скверный придоѡтокъ.

12 Нѣкой въ нихъ, свой си имъ прѡрѡкъ, ѣ рѣкаъ : Критѡне те са всегда лжжцы, зли звѣрѡве, лѣнивы ѡутрѡвы.

13 Това свидѣтелство ѣ